

multo majore ignominiâ & infamiâ dignum, ut qui toties æternam extremamq; ignominiam, & afflictionem merueris. Quartò, Ut optes ipse contumeliam pati, tum quia propter peccata tua dignus es; tum quia Dominus tuâ causâ contumelias maximas sustinuit, cui te convenit assimilari, si aliquando cum illo cupis regnare. *Si enim compatimur, & conglorificabimur.* Quintò, ut semper in me considerem meas imperfectiones, & qualis sim ex me; in proximis verò eâ, quæ sunt perfectionis, & quales sint ex Deo: ut hac ratione in animo meo me omnibus postponam, & deteriorem æstimem, & omnes me præstantiores ducam. Hoc modo S. Franciscus censebat se omnibus mortalibus pejorem.

C A P U T VII.

Quomodo excitanda Patientia ?

CONSIDERANDUM exemplum Domini nostri, quem Deus Pater, ut daret nobis patientiæ & humilitatis exemplum, crucem sumere, & crucem subire voluit. Cogita, si ipse Dei Filius tam multa acerba, indigna, & igno-

ignominiosa tuæ salutis causâ perpeffus est, quid tu pro tua salute perferre non debeas? *Si Christum oportebat nostrâ causâ pati, & ita intrare in gloriam suam: cur nos quoq; non patiamur, si in eandem gloriam intrare velimus?*

II. Considera exempla Sanctorum. Nul-
lus enim est, qui multa & gravia non sit per-
peffus: plurimi enim sustinuerunt carceres,
exilia, bonorum direptionem, servitatem,
damnationem in metalla, famem, sitim, nu-
ditatem, morbos, plurimi etiam fidiculas, ca-
tastas, flagella, scorpiones, unguas ferreas,
candentes laminas, craticulas, tartagines, len-
tos ignes, jactus lapidum, laniatus ferarum,
distractiones membrorum, & mille alia tor-
mentorum genera tolerarunt: ad quæ o-
mnia, quæ nos patimur, ludus sunt & jocus.
Perpende etiam labores, & austeritatem vitæ
plurimorum Monachorum & Eremitarum,
ut Pauli, Antonij, Hilarionis, Hieronimi, Si-
meonis Stylitæ, Danielis Stylitæ, Benedicti,
Dominici Loricati, Romualdi, Bernardi, Gui-
lielmi, Brunonis, Dominici, Francisci Assisij,
Francisci à Paula, Francisci Xaverij, & alio-
rum innumerabilium. Omnibus infixum ani-
mo manebat illud Apostoli: *Per multas tribu-
lationes oportet nos intrare in Regnum Dei.*

Pende illam Apostoli sententiam: *Non sunt condignæ passiones hujus temporis, ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis.* Etiam si mille annis pro vita æterna nobis esset laborandum, & omnia Martyrum tormenta sustinenda; hoc totum ad illam gloriam, & ad illa sempiterna gaudia perinde esset, ac si quis pro Monarchia orbis obtinendâ, offerret unum quadrantem, vel modicum unius horæ laborem. Imò illud esset longè minus; quia temporanei laboris, ad æternam mercedem, nulla est proportio.

IV. Considera, quantas utilitates afflictio secum adferat. Primò. Satisfacit pro peccatis, seu pœnis gravissimis, quæ peccatis debentur, & igne purgatorio essent luendæ. Modica paucorum dierum tribulatio patienter tolerata, sæpè est tanti apud Deum, quanti perpeffio ignis purgatorij multorum annorum. Secundo, purgat animam à peccatorum fordibus, nempe à maculis & affectibus peccatorum. Sicut enim aurum purgatur igne, & probatissimum redditur, ita justus in camino tribulationis. Tribulatio enim mentem excitat, ut ad Deum confugiat, & ab eo opem flagitet: quam ut impetret, dolet de peccatis.

ob quæ plerumque afflictiones immittuntur, proponit vitæ emendationem, deserit pristinas nugas, & seriò se ad Deum convertit. Denique sensim cognoscit vanitatem hujus mundi, & incipit suspirare ad cælestia. Contra prosperitas facit nos oblivisci Dei, & rerum cælestium, & plurimis peccatis involuit; juxta illud Moysis Deuteron. 32. *Incrassatus est dilectus, & recalcitravit: incrassatus, impinguatus, dilatatus, dereliquit Deum factorem suum, & recessit à Deo salutari suo.* Tertiò, Tribulatio probat hominem, tum quia ostendit, qualis sit; tum quia dat occasionem perfectæ virtutis. Si enim in afflictione constitutus perseveres firmus in obsequio Dei, omnia patienter de manu ejus accipiens, signum est te solidâ virtute præditum, & perfectum esse Christianum. Hoc sensu Jacobi i. dicitur: *Patientia opus perfectum habet.* Si verò fueris impatiens, proximis mala imprecando, contra Deum murmurando, viam justitiæ deserendo, voluptatibus & vitijs te addicendo, ad hæreticorum & atheorum castra transeundo, signum est te antea quoque parum in virtute solidum extitisse. Hoc sensu dicitur Proverbior. 17. v. 3. *Sicut igne probatur argentum, &*

*aurum in camino, ita corda probat Dominus. Quatò, Facit nos Christo similes, qui in hac vita maximas omnis generis afflictiones sustinuit. Quod si Christo similes fuerimus in afflictionibus, similes quoq; erimus in gloria. Si compatimur, & conregnabimus. Si Christi passionibus communicaverimus, in revelatione glorie ejus gaudebimus exultantes. Et si tribulatio per se non sit amabilis, tamen quia nos configurat & similes facit Christo, valdè amabilis redditur, præsertim accedente tanto fructu. Quatò, Facit hominem beatum in hac vita, propter certissimam spem vitæ æternæ. Unde Jacob. Apostol. ait: *Omne gaudium existimate fratres, cum in farias tentationes* (id est tribulationes) *incideritis. Et infra: Beatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quàm repromisit Deus diligentibus se.**

V. Considera illam sententiam Apostoli: *Id quod in presenti est momentaneum, & levis tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate, æternum gloria pondus operatur in nobis.* Expende singulas antitheses. Tribulatio est momentanea, sed gloria, qua compensatur, est æterna: tribulatio est levis, sed gloriæ pondus immensum: tribulatio in terris, sed gloria in subli-

in sublimitate inter Angelos. Quis non amplectatur amariusculam potionem, quæ æternam confert sanitatem & vigorem?

VI. Considera non posse tibi tot obvenire afflictiones, vel hominum malignitate, vel aliâ ratione, quin millecuplo amplius merearis. Cùm enim vel unicum peccatum mortiferum mereatur pœnam ignis sempiternam; multo magis meretur omnes hujus vitæ afflictiones. Quòd si putes te nunquam mortifere peccasse, (quamquam id non facile sibi quis persuadere debeat) scias tamen, quotidiana peccata hujusmodi afflictiones, & longè majores mereri. Itaque quidquid tibi acciderit calamitatum, accipe de manu Domini cum gratiarum actione: & cogita, te longè majora promeritum; ac proinde benignè & clementer tecum agi, ut levi & brevi afflictione redimas æternam.

VII. Considera, tribulationem esse signum divini amoris. Quia enim te Deus amat, vult te hîc purgare, & expolire, & tanquam lapidem vivum aptare supernæ civitati. *Quem enim diligit Dominus, castigat: flagellat autem omnem filium quem suscipit.* Inimicos verò suos, qui æterno reservantur igni, permittit hîc prosperis rebus uti, & abuti.

VIII.